

de alle det fælles Karaktermærke, at de ikke gaa ud paa at skabe ny Trafiklinier. De tilsigte alle at udvikle og forbedre Linier, som vi allerede have. De ere Led i de Bestræbelser, jeg forleden fremhævede ved Finanslovens anden Behandling, som i de sidste 10—15 Aar have givet sig Udslag i stærke Krav om at fuldkommengøre vore Jærnbaneforbindelser saaledes, at man paa de vigtigste Linier kommer paa Højde med de Fordringer, som stilles og fyldestgøres paa store udenlandske Linier. Hvor meget vi nu end over for Udgifter af et saadant Omfang kunne ømme os, og hvor store Betæneligheder der uundgaaelig maa komme til Orde, er der dog næppe Tvivl om, at man fra alle Sider i Virkeligheden er belavet paa, at vi komme til at gaa til meget betydelige Udgifter. Hvis de Fordringer, som vi efterhaanden ere komne til at stille, skulle fyldestgøres, maa vi vide, at det vil koste mange Penge. De Ting, der her ere foreslaaede, ere kun en Del af det, der allerede nu kan forudses. Jeg behøver saaledes kun at nævne foruden Omordningen af de kjøbenhavnske Banegaardsforhold — der utvivlsomt, hvilken Løsning man end kommer til, vil blive dyr — en fast Bro mellem Sjælland og Falster som et Sidedykke til Broen mellem Fyn og Jylland, endvidere et Krav, der snart vil komme om at føre Dobbeltspor op gennem Jylland — slet ikke at tale om ny, lokale Banelinier, der kan blive stillet Forslag om, f. Eks. i Jylland. Jeg vil besejret af det ærede Medlem for Køge (Alberti), ogsaa nævne en Bane fra København til Køge. Det vilde vistnok være ønskeligt, om Regeringen havde kunnet give os en samlet Oversigt over alle de vigtigste Jærnbaneudgifter, der saaledes kunne anses for at være forestaaende i en ikke alt for fjern Fremtid. Over for saa store finansielle Dispositioner, som der her er Tale om, er det ønskeligt, at Rigsdagen har et fuldt Overblik over, hvad det drejer sig om, ligesom det ogsaa er ønskeligt, at Rigsdagen ikke er udelukket fra at udøve en medvirkende Indflydelse paa, i hvilken Rækkefølge disse Arbejder bringes til Udførelse.

Naar jeg vender mig til Spørgsmaalet om Midlernes Tilvejebringelse, er det klart,

at hvis vi i Løbet af en ikke alt for lang Aarrække ville bringe alle disse Anlæg til Udførelse, ere vi ikke i Stand til at gøre det uden i større eller mindre Omfang at optage Statslaan. Noget andet er, at over for de Anlæg, der umiddelbart staa for Døren, er der ingen Nødvendighed for at gøre dette, og saa længe der ikke foreligger en saadan Nødvendighed, er det utilraadeligt at gøre det. Det er utilraadeligt baade finansielt og politisk. Finansielt, fordi der ikke er Fordel ved at have Penge liggende i Statskassen samtidig med, at man maa betale højere Rente for det optagne Laan. Og at det ogsaa politisk er utilraadeligt, derom har Rigsdagen atter i Aar faaet en Paamindelse, vi ere atter blevne mindede om, at det ikke er ønskeligt at have flere Penge i Statskassen end just nødvendigt. Med Hensyn til Statens Kassebeholdning stiller Forholdet sig saaledes. Det laveste Punkt i de senere Aar naaedes samtidig med Afslutningen af den Estrupske Regeringsperiode. Den 31te Marts 1894 var Kassebeholdningen 16,137,000 Kr. I de derefter følgende 4 Aar er Kassebeholdningen efterhaanden atter stegen, saaledes at den den 31te Marts 1898 ved det sidste Statsregnskabs Afslutning naaede 29,884,000, altsaa en Fremgang i 4 Aar paa $13\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Dette er imidlertid den saakaldte regnskabsmæssige Kassebeholdning, og som i alt Fald alle ældre Medlemmer af dette Ting ville vide, falder dette Begreb ikke sammen med den virkelige, reelt tilstedeværende Kassebeholdning. De nævnte Beløb ere til Dels nominelle, idet der heri er medregnet forskellige Fordringer, for hvilke der ikke er Valuta. Jeg behøver saaledes kun at nævne Mellemregningen mellem Staten og vore vestindiske Kolonier. De Beløb, der saaledes maa fradrages, kunde i 1898 anslaaes til $7\frac{3}{4}$ à 8 Millioner, medens de i 1894 vare omtrent $6\frac{1}{4}$ Million. Der er altsaa paa dette Punkt en Tilbagegang paa godt og vel $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og den virkelige Fremgang i disse Aar reduceres herved til ca. 12 Millioner. Samtidig hermed have vi i de 4 Aar 1894—98 udført offentlige Arbejder til et Beløb af 39—40 Mill. Kr., medens Statsgælden er stegen med 26 Mill. Kr. Naar man afbalancerer disse forskellige Sum-